

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben: félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill.
Vidéken: félévre 8 kor., negyedévre 4 kor. — fill.

FŐSZERKESZTŐ: POLITIKAI ROVATVEZETŐ:
BENEDEK JÁNOS. DR. BOROSS LAJOS.
FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
SZÉKELY IMRE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főtér 42. szám. Lamprecht palota,
első emelet, az udvarban.

Az új választások.

febr. 3.

Annyit beszélnek már az új választásokról, hogy utóvégre is el kell hinnünk, hogy a kormány február végére esakugyan ezt az utima rácziót tartogatja.

Alkalmasint a jövő eseményét jelentették be a felhivatalos kormánylapok, a midőn a multkoriban egyszerre és kórusban kezdtek zengeni az új választások felől.

Meglehetősen megnyugvás és megkönnyebbülés fogadja a közönség minden rétegében az új választások eszméjét. A nemzet véleményét kíván mondani a fölmerült s parlamentben elintézhethetlenné látszó vitában.

Más kérdés azonban, hogy ezt a politikai eszközt mily módon akarja kijátszani Tisza István gróf miniszterelnök. Ha lojális fegyverekkel küzd: valamennyire megnyerheti azt a közjogi vétket, hogy ex-lexben föl szlatja a képviselőházat. Ha a választásokat a népelhatározására bizza, ha tiszta és erőszakkal, vesztegetéssel meg nem fertőzött mandátumokkal akarja több ségét biztosítani: akkor könnyebben megkaphatja történelmünk ítélőszéke előtt a fölmentést a vészes precedensért.

Ugyde mily kilátásaink vannak a választásokra? Tisza a főispánokat ugyszólván megrostálta. A Széll-korszak embereinek pusztulniok kellett. Ásatag ősmamelukok, a régi Tisza-korszak tipikus alakjai kerültek újra napvilágra és a főispáni székekbe. Az erőszakosság nagymesterei, a választási vállalkozók, a mandátum-szállítók ellepték újra a vármegyéket.

Bizony ez magában véve is nagyon sötét képét mutatja a jövőnek. De ez még nem minden. Tudjuk, hogy a miniszterelnök szociális ürügy alatt valami rendeletet tett közzé, a mely agyülekezési jogot rendszabályozza meg. Végtelen székszisszel töltheti el a legoptimistább embert is e rendelet közzétételének módja. „Bizalmas ügyként” adódott az szét, mintegy titkos ukáz a főispánokhoz és rendőr-főkapitányokhoz. — A hivatalos lapban nem jelent meg. A képviselőházban is csak akkor olvasta föl Tisza, mikor az ellenzékiek már kipiszkálták s talán már a szöszerinti szöveget is megszerezték. Kétségtelen dolog, hogy e rendelet kibocsátása egy magasabb terv előbbre vitelének érdekében történt. E magasabb terv: a Tisza-féle választások megfelelő előkészítése.

De van még más körülmény is, a mely a kormány sötét választási terveire vet világot. Még pedig két igen érdekes és új körülmény.

Az egyik az, hogy beavatott politikai körökben — mint ma értesül budapesti munkatársunk — arról van szó, hogy Tisza a kuria mostani elnökét, Szabó Miklóst nyugalomba küldi és helyébe Hodossy Imrét nevezi ki a kuria elnökévé.

Ki ne érezné ennek a szándéknak sajátos ízét? Azt hisszük, nem is kell bővebben kifejeznünk gondolatunkat. Más korban rémlátásnak neveznék ezt; ma nemcsak eszünkbe jut, de hitelt is adunk neki.

A másik nem kevésbé érdekes ujság, a melyről ugyanazon forrásból szintén ma értesülünk, hogy a kormány új bizalmas rendeletet intézett a szolgabírákhoz is. E rendelet arra utasítja a szolgabírákat, hogy választások idején vigyázzanak a választók testi épségére, illetőleg már jóval a választások előtt minden előzetes intézkedést megtegyenek, hogy a szükséges fegyveres erő rendelkezésre álljon. A választási aktust így már ma szuronyok alá helyezte a miniszterelnök.

A hadverő.

Irta: Dr. Várnai Ferencz.

Parádésan kiöltözködve, csákóson, igazi gyiklesővel, azaz hogy bajonettel a baloldalon s tüntető katonás, kemény lépésekkel sétált egy ünnepnap estéjén, hat óra körül két kis hadapród a város legélőkebb utcáin. Egészséges, piros arcu mindenik, villogó szemekkel, tizenöt-tizenöt éves koruk eleveenségével, ruganyosságával, csapongó, merész fantáziával.

A jövőről beszélnek.

— Bár tul lennék már az iskola nyugén, hogy kint a gyakorló téren forró napban vagy dermesztő hidegben próbálnám ki bakaim kitartását megmutatva, hogy kell a civilizált katonát teremteni!

— No hallod, — felel a másik, ennél ugyan tudnék én pompásabb mulatságot is. Lásd, én a tisztí kardbojtot csak azért szeretném, mert ez azt jelentené, hogy az iskola a hátuk mögött van. De a forró nap, vagy a dermesztő hideg, éppen nem a legfőbb kívánságom.

— Eh, mit érted te azt? A ki így beszél, annak ereiben nem katonavér folyik. Te tán nem is szívvel-lélekkel vagy katoná?

Kidüllesztette domboru, jól fejlett mellecskéjét, még keményebbet lépkedett s szuró tekintettel tüzött bajtársa szeméi közé. Az egykedvűen nézett vissza rá s úgy felelt:

— Hogy szívvel, lélekkel vagyok-e katoná? A jó Isten tudja! A nagyapám is, az édes apám is katoná volt, hát katonának szántak engem is. De én úgy érzem, hogy megállanám a helyem más pályán is. A te családban, ugy tudom, hogy egyáltalán nem volt hivatásos katoná és te mégis katonább vagy a katonánál.

— Eh, vágott szavába másik, az apánk, vagy nagyapánk katoná volta nem bizonyít semmit, hanem az a kérdés, hogy erős, bátor, igazi katoná szívet hordunk-e itt a baloldaliunkon, hogy szívvel-lélekkel szeretjük-e ezt a valódi férfi pályát?

A másik csak vonagatta a vállát, mig az mind jobban belemelegedett.

— Igen pajtás, én csak a katoná életet tartom igazi életnek. A civilizált férfi csak alakja a férfinak. A mi erőnk, a mi bátorságunk, a mi becsületünk, még a járás-keelésünk is más, mint civilizáltéknél. Hajh! alig várom, hogy a még hátralevő két évi kurzust elvégezzem. De hát ezt csak megérem, az bizonyos. Az én szívembe zárt, titkos vágyam azonban nem ez, nem is a tisztí kardbojt...

— Hát mi?

Megmondom, kamerád. Az, hogy a mikor a tisztí kardbojt legelőször disziti egyenruhám: egy nagy, hatalmas, adáz háboruban sikerüljön kimutatnom, hogy arra érdemes vagyok!

Még a szeméi is szikráztak balé.

— Pajtás, én úgy találom — veté ellene

a másik, hogy kissé tulságos sok garnirung lenne egy „nagy hatalmas adáz háboru” a te — kardbojtodhoz.

— Mit érted te azt! A katonának háboru az eleme. A béke csak katonásdi. Hej, az én zeném az ágyudőrej, puskaropogás, harsány trombita-szó, gazdát vesztett ló nyerítése, haldoklók hörgése lenne látványosságom: a legelkeseredettebb harczi merközés löporfüst s pataként ömlő vér közepette. Gyönyörteljes é vezetem az képezné, ha golyózápor s kartács-bugás közt történnék, rohannék előre csapatom élén, mig kardommal jobbra-balra osztanám a haláiba küldő vágásokat s csak akkor dugnám azt vissza vértől csepegve hüvelyébe, midőn diadalmi zászlónkat az ellenség leghatalmasabb, legnagyobb erájével védett bástyafokán kitűzném! S mindezért legméltóbb és legszebb jutalmamnak azt tekinteném, ha vezérem a sereg élén így szólna hozzám: ez az igazi katoná, vitéz hadverő!...

A lelkes szavak csak úgy törtek elő ajkairól. Arcza tüzelt, szeméi már lángoltak s lelkesedése szinte átcsapott a másikra is. Önkéntelenül szorongatták ott baloldaliunkon a kis gyiklesőt s löporfüstöt érezték, patkódobogást, harczi zajt, ágyudőrejt, puskaropogást és trombita harsogást halottak és feltűzött fantáziájokban szelítől lobogtatott, lengtetett zászlókat láttak a levegőbe s harczi mámortól áthatott lelkes csapatokat törni, rohanni előre, az ellenség kálós közepébe...

Forrásunk fölvilágosítása szerint e rendelet szükségességét azzal okolja meg a kormány, hogy a nagyon is szabadjára hagyott Széll féle választáson a kormánypárti szavazókat a fölzigatott ellenzékiek tetteleg megtámadták és testi épségük veszélyeztetésével visszariasztották a szavazástól.

Mily kegyes indok, nemde? Szegény, elhagyott kormánypárti választók igazán rászorultak, hogy a kormány ily megható figyelemmel gondoskodjék róluk. Hiszen csakugyan valóság, hogy a kormánypárti választók eddig is valóságos mostoha gyerekei voltak a választási elnököknek...

Összegezzük a dolgokat. A választások közeledésére figyelmeztető jelenségek egyuttal előzetesen fölvilágosítást adnak e választások minőségéről is. A főispáni kar megróstatása, a gyülekezési jog korlátozása, a kormánypárti választók testi épségének megóvása révén magának a választásnak szuronyok alá helyezése és végül e három intézkedés csattanójául a kuria vezetőjének megcserélése, a renegát nemzetipártinak kuriai elnökké való kinevezése: mindez olyan előszele a bekövetkezendő választásoknak, a mely az erőszak és vesztegetés büzt és vérszagot éreztet velünk.

Attól félünk most, hogy ezeken a választásokon eltipornak egy oly dolgot, a mely mindennél becsesebb: a magyar szabadságot.

A helyzet.

— február 3.

A magyar országgyűlésnek ez a háromheti pihenője olybá tűnik fel, mint az a csend, mely viharok közepette elűli a tájakat, hogy azután előkészítse az atmoszférát újabb nagyobb zivataroknak. -- Lehetséges azonban, hogy Pitreich lovag közös hadügyminiszter a magyar delegáció pénteki ülésén olyan viharzó ágyut süt

Néhány percig szótlanul elmélyedve mentek egymás mellett. Végre a szelidebbik törte meg a csendet:

— Hiszen szó, a mi szó, szép élet a katonai élet.

A másik még mindig harezias hangulatban volt. Szaggatott lélegzetéből lehetett következtetni, hogy még most is jobbra-balra osztja a — halálos vágásokat.

— Bajtárs, én fuvom a takaródót, riasztá fel a kamarád, itt a vacsora idő, siessünk be az iskolába.

Csakhamar bazaráltak. A mint felértek ezobájukba, a harezias hangulatu apród, a hadverő, levelet vett észre az asztalán. Megismerte az irást. Hazulról kapta a kis hugától. Mohón szakította fel s olvasni kezdte. A másik mosolygva vizsgálta arcát s előre élvezte: hogy fognak kisimulni az előbb szigorú vonások, hogy fognak szelid fényben ragyogni az előbb kegyetlen kifejezésű szemek s hogy fog játszódni egy kedves mosoly ott az ajkai körül az édes otthon úde levegőjétől, a mi abból a kis levélből bizonyára kiárad...

De biz' elmaradt a mosoly, sőt mintha haragosabb lenne a bajtárs. Szemei is sűrűn pislognak, sőt hovatovább mintha egész eiborultak volna, a szemhéjak megbarnul-

ol, mely a magyar politikai égboltozatról ha nem is egyszer, de eloszlatja a még mindig az obstrukció veszedelmétől terhes fellegetek. A képviselő nagy része már elutazott a fővárosból, a delegátus képviselők pedig te nap utaztak tel Bécsebe, a hol a magyar delegáció ma délután tartja első ülését. Ezen az ülésen csak a további munkarendet állapítják meg s Pitreich hadügyminiszter csak a hadügyi albizottság ülésén, pénteken teszi meg ama kijelentéseit, melyeket éthető feszültséggel vár egy magyar, mint az osztrák közvélemény s melyek döntő sulylyal eshetnek mérlegbe a Tisza-kormány jövőendő sorsát illetőleg is.

A mit már előzőleg meg rtunk, azt most félhivatalosan is megerősítik, hogy a delegáció — tekintet nélkül arra, hogy Magyarország még a mult évi ujonczutalék sincs megszavazva — le fogja tárgyalni az összes függőben levő közös ügyeket s bár az ellen az ellenzéki delegátusok tiltakozni fognak, meg fogja szavazni a közös költségvetést is. A mi a személyi dolgokat illeti, a betegségből fölépült gróf Szápáry Gyula elnök valószínűleg át fogja venni a delegáció tanácskozási vezetését — A delegációnális tagságukról lemondott Kristóffy József, gróf Khuen-Héderváry Károly és gróf Andrassy Tivadar helyett be fogják hívni gróf Bethlen Balázs, Pildner Ferencz és Semsey Boldizsár póttagokat. A külügyi albizottság elnöke gróf Khuen-Héderváry Károly helyett valószínűleg Széll Kálmán lesz. — Ennyi az, a mit a delegációk tanácskozása előtt egyelőre elmondhatunk.

Drágaság a vidéken.

— febr. 3.

Mi abban a meglehetősen naiv hitben voltunk eleddig, hogy hiába, a legdrágább élet mégis csak a budapesti élet. Mert itt mindent duplán számítanak, megfizet-tik velünk a nagy házbért, a drága világítást, a rengeteg adót, meg miegyebet, a mi az üzletemberről kiadás (rezi) számba megy. És éppen ezért nagyon sokszor az olcsó vidéki élet után vágva-

tak, a szemgolyók nedvesen, mind csillámlóbban ragyognak és az ajkak mintha valami keserves érzéstől vibrálnának, pedig keményen igyekeznek azokat összeszorítva tartani, míg végre a nagy erővel elnyomott küzdelem daczára is egy önfeledt sóhaj tör elő a kis domboru mellecskéből: „szegény jó Domokos!” és egy illetlen, tolakodó civill könyvesepj hirtelen, fűrgén végig fut a rózsás arcon, hogy aztán észrevétlenül eltűnjék a kék blouz vastag szövetségében...

Gyorsan elfordítja arcát s harsány torokköszörülés közben, hogy hangja fátyolozott voltát elpalástolja, mondja:

— Olvasd csak pajtás, mit irt a kis hugom. Meghalt a régi szolgánk. Parsze, parsze. Őt is utól éri a közös sors. A halottnak béke, az élőknek üdv.

A bajtárs elveszi a levelet s még jó, hogy elmélyed az olvasásba, mert kénytelen volna ismét civill jeleket látni ott a szemszögletekben s észrevenni, hogy a keményen kiejtett szavakat nehezen kezdi kiadni az összeszorult katonai torok...

Bizonytalan vékony betűkkel van összeróva a kis levél:

„Tudom, meglep a szomorú hír, kedves bátyám, hogy meghalt a mi jó, öreg Domokosunk. Tegnap temettük el szegényt. Ugy

koztunk, a hol még a legcsekélyebb járvédelem is uri módon futja

Pedig bizony ma már a vidéki városok drágaság szempontjából jóval meghaladják a fővárost és ha ezelőtt a fővárosi ember vidékről küldetett magának szárnyas rózsát, miegymást, éppen az olcsó voltánál fogva, úgy ma már a vidéki ember kényszerül majd arra, hogy élelmezési szükségleteinek nagyrészt a fővárosból fedezze. Ez ugyan a fővárosra nézve károsodással nem jár, sőt határozottan nagy előnyt jelent a forgalom és a város vagyonsodása szempontjából, de viszont ezzel szemben a magyarországi vidékiek, melyek pedig eleddig mindenkor bővíben voltak mindennek, különösen élelmezési szükségleteiknek, határozottan elfognak szegényedni.

E fölött a dolog fölött érdemes és lenet is elmélkedni.

A magyar vidék volt az, melyre mindenkor számíthatott a főváros, mint vagyonos és mindenben bővíben levő vidékre.

A nemzet vagyonsodásának a vidék volt a gyűjtő pontja, itt érvényesült leginkább a „jut is marad is” theoriája. Most pedig úgy látszik, ezek a gyűjtőpontok megszűnnek szokká lenni.

Szegényedik a vidék! A nagy drágaság teszi szegénynyé és megélelési viszonyainak a tarthatatlan volta. Hát ez bizony elég szomorú, ha így van. Mert a vidék szegényesedése az ország szegényesedését is jelel és ha az egyes vidéki városok tengődnek, abból bizony legalább is — új adó lesz. Attól pedig mentesen Isten. Mi a vidéket gazdagnak és bőségben akarjuk látni. Ugy szeretnénk, ha ezután is megmaradna a magyar vidéki polgárnak az a kedves daczo önérzete, a melylyel a mellét verdesi nagy büszkén, ha ki kell vágni a rezet, mondván: hál' Istennek, van miód!

Bizony a kivándorlási vágyat is nagyban fokozná ez az elszegényedés, mert hát a ki itt e hazában jó módhoz volt szokva, nem igen nélkülöz az aztán már itthon. — Hanem hallgat a kivándorlási ügynök szavára, a ki neki az Ozeánon túl levő új hazáról regél mesészerű, fan-

elsirattam, mintha a legkedvesebb játszótársamat vesztettem volna el benne. Pedig hetvenhét éves volt. Bizony édes anyánk is sirt és atyánk is erősen törülgette a szemüvegét, mintha az üveg miatt nem látott volna jól, pedig mindnyájan tudtuk, hogy a könyvborította el a szemét. Hogyne! hiszen még az ő atyjánál kezdte a szolgálatot, a mi nagyatyánknál, aztán itt végezte be nálunk. Emlékszel-e, mikor befogtuk a zöldre festett kis szánkóba s ő vigan futott körül velünk az udvaron, míg mi nevetve, kacagva örültünk a téli utazásnak! Vagy mikor két nagy kutyánkra, a Czigányra, meg a Burkusra ültetett fel bennünket s buszárosdít játszott velünk. Emlékszel-e a ritka fogu kerek fésűjére, mi állandóan hosszú, hátra-símitott hajába volt illesztve. Hát mikor az iskolába eljött értünk s hogy ne kelljen az utca másik oldalára menve a nagy sárba lépünk, egy-egy hóna alá kapott bennünket s mikor mi e helyzeiben összekapva, orostörök haborut kezdtünk egymással: ő szép esendesen megállt velünk a nagy sárban, míg a küzdelemnek vége volt ott a hóna alatt, aztán esendesen nevetve tovább indult, mintha nem is ő lett volna a háboru színhelye.

Azt sem feledtem el, mikor egyszer az

tasztik

a kivá

tikus

flött

do ton

bernek

meg,

egész

fejféja

más b

a jó c

zelés

elmuli

F

son t

bajnak

Az eg

a vidé

désére

F

és a v

viszon

panace

M

ból ir

megél

adatai

adatok

melyel

egyene

röket

nek. A

nie, m

beláth

leaten

A

áron a

a fővá

fészket

ilyenk

esinál

azt el

hangza

aktasz

H

désébe

mérten

iskolái

megke

mint f

kor eg

rosabb

sziate

nem t

A vér

simog

A

mikor

kidölt

Domol

tóan s

ról, he

s bizon

ő össze

mert e

S

előtt r

ból, a

Hát e

dölve,

ha al

tovább

is tett

érdem

dalmat

nagyon

irni. Is

tasztikus, hazug dolgokat és gyűl aztán a kivándorlási statisztika, a mitől a politikusok a fejük bubját vakarják és a mi fölött nagyon bölcsen ankéteznak. Rossz doktorok ezek. Mert hát a fejfájásos embernek a jó doktor nem a fejét vizsgálja meg, hanem először is a gyomrát, meg az egész szervezetét, mert jól tudja, hogy a fejfájás az nemcsak fejfájás, hanem valami más betegségnek a jelensége. És akkor az a jó doktor a másik betegséget veszi kezelés alá, mert úgy is tudja, hogyha az elmulik, elmulik akkor a fejfájás is.

Hát ezek a politikusok se a fejfájáson törjék a fejüket, hanem keressék a bajnak indító okát és meg fogják találni. Az egyik nagy bajra mi is rámutattunk: a vidéki városok rettenetes elszegényedésére.

Ezt meg kell akadályozni okvetlenül és a vidéki városok drága megélhetési viszonyai ellen is kell találni valamelyes panaceát.

Mindezekről pedig abból az alkalomból irunk, hogy a vidéki városok drága megélhetési viszonyainak a statisztikai adatait közzétették. Ezek a számok az adatoknak ahhoz a fejfájáshoz tartoznak, a melyek megdöbbentő hatással bírnak és egyenesen rákenyszerítik az illetékes köröket arra, hogy a cselekvés terére lépjenek. A vidéknek nem szabad elszegényednie, mert ez az elszegényedés az ország beláthatatlan erkölcsi veszteségét is jelentené, anyagi mellett.

A vidéket meg kell menteni minden áron attól a nyomorúságtól, mely, sajnos, a fővárosban már annyira megvetette a fészket és a melynek kétszeres terhét éri ilyenkor télen a társadalom. Ha valamit csinálnak azonban, kérjük, ne nevezzék azt el se „mentő akciónak“, se más egyéb hangzatos címmel beburkolt hivatalos aktaszertű mindenegyébnek.

Hanem igyekezzenek a dolgot terjedésében meggátolni és azt fontosságához mérten — okosan kezelni.

iskolából hazajövet, vásott uzoza gyermekek megkergettek bennünket s kővel dobáltak, mint fedezett bennünket öreg testével s mikor egy éles kő megvérezte fejét, még szorosabban vont maga mellé bennünket s szinte örvendve ismételtette: „csak hogy nem titeket ért, csak hogy nem titeket ért!“ A vér elborította homlokát, de ő bennünket simogatott, óvott reszkető kezével...

Arra te nem emlékszel, kedves bátyám, mikor egyszer nagy beteg voltál s mindenki kidőlt mellőled az ápolásban, csak az öreg Domokos virrasztott az ágyad mellett kitarotán s mesélt neked az Operenciás tengeréről, heted-hét országról, meg azon is túlról, s bizony először azon mosolyodtál el, a mit ő összehordott. Az pedig nagy dolog volt, mert e perectől kezdve biztunk életedben.

Szegény jó Domokosunk!... Tegnapelőtt reggel nem jött fel idejében szobájából, a mit soha sem tett. Utána nézettünk. Hát csak ott ült egy kis falócán, hátradőlve, kezeit egymásba téve leeresztve, mint ha aludt volna. Költögették, de ő aludt tovább, mélyen, örökre... A te nevedben is tettem egy koszorut koporsójára. Megérdemelte. Isten adjon lelkének örök nyugalmat! A mi házuk tája, képzelheted most nagyon szomorú. Nem is tudok már többet írni. Isten veled!

TARRASÁGOK.

Egy színésznőeske meg egy magas állásu tisztviselő — nomina sunt odiosa — kedves barát-ágot kötött. Bizalmasnak és bensőségek is nevezhetjük azt a viszonyt. A hölgyeske imádta az ő lovagját, a ki viszont teljes hadi felszereléssel látott az ostromhoz, a mi fel-sleges is volt, ha vesszük. Mert az ostromlott falak hamar meginogtak s az első pár sortüz után leeresztették a hidat a győzelmes lovag bevonulására. Szó a mi szó, az előkelő tisztviselő egy pásztoróra után ajándéku adta az ideálnak gyönyörű diszmagyaros ar-zképét, mely a kisasszony szobájának legféltettebb díszül szolgált. A hölgyike a pompás fényképet, a mely barátját a hadverő hősök pose jában ábrázolta, ragyogó keretben feltűnő helyen szögezte fel az intim kis szobában. A legközelebbi viziten azonban rémülten tiltakozott a lovag:

— Az istenért, hová gondol? Nem szabad a képemet ide tenni. Csukja el drágám és ne mutogassa.

— Miért?

— Istenem, hát... nem akarom magácskát gyanusítani... hanem... nohát tegyük föl hogy... hiszen minden megtörténhetik...

— Szóljon az égre!

— Tegyük föl, hogy fogadná egy alárendelt hivatalnokom látogatását, mi történe, ha itt látja a fotografiámat?...

Dramai jelenet következett. Az anyag kétségbeesett zokogással vetette magát a divánra s széttépte fogaival a finom batiszt zsebkezdőjét:

— Ilyet fölteni... Én rólam, én rólam — tördelte kes rüen.

S mikor az előkelő ur megilletődötten távozott, a hunczut teremtés pajkosan szökött talpra. És a piczi öklével az asztalra csapott. A csecsebecsek csörögtek:

— Azt a betyár szentjít; hát nem kikotyogta a princípálisának, hogy látta nálam a fotografiáját!...

Mire a kis bajtárs végig olvasta a levelet, ő is szomorú lett. Mintha maga előtt látta volna a jó öregot, a falusi udvarház jó szellemét, a mint egy mások szolgálatában töltött hosszú, hű élet után egy kis falócán hátradőlve, kezeit egymásba téve ül falfehében, némán, esendesen... Onkéntelenül sóhajt fel ő is:

— Szegény jó öreg Domokos!

Mintha mély, nyomasztó álomból rezzenének föl e szavak a másikat, hirtelen felugrik, katonásan szedi rendbe széles szijja alatt összeráncosodott blouzát, méltóságosan pödörgeti praesumtír bajusza helyét ajka fölött s az asztalra csapva nagy hangon veti oda a — haderő:

— Milliom kartács! Minő szentimentális az a kis leány!

A kamerád bámulva nézett rá. Aztán elmosolyodik. Nem felel semmit. Csak mosolyog: milyen szentimentális ez a kis leány és milyen katonásan kemény szívé — a haderő... Csend van. De mintha bent a szobában apró kis gnómok nevetésre ingerlő komikus táncot járnának s viszont mintha a távolból ide hallatszanék az öreg harang temetésre hívó méia kondulása...

Halál a multság után.

— Öngyilkos kereskedőség. —
(Saját tudósítónktól.)

— február 3.

Átmulatott éjszaka után s mámoros fővel golyót röpitett a szívébe tegnap délben Nagyváradon egy husz esztendő fiatal ember. Jó modoru szerény fiu volt, — öngyilkossága épen ezért sok helyen kelt részvétet.

Az öngyilkos Nagy István husz éves könyvkereskedőség. Legutóbb Sebő Imre kereskedésében volt alkalmazva. Megbízható ügyes ember volt, a ki boldogulhatott volna, ha egy veszedelmes szenvedély erőt nem vesz rajta. Belebolondult egy olyan leányba, a kit tisztességes családok nem szoktak befogadni. És ez a szenvedély olyan erősen hatalmába kerítette, hogy megvált miatta az élettől.

Az utóbbi napokban különösen el volt keseredve a jóra való fiatal ember. Hogy mégis felejtse, ő is a bufelejtő borhoz folyamodott. Három barátjával mulatta át az éjszakát. Mulatás közben többször emlegette:

— Meguntam én ezt az életet.

Pajtásai sejtették, hogy Nagy Istvának sötét terve van. Vigyáztak is reá. Vele voltak egész éjszaka, sőt mikor megvirradt, sem hagyták magára. A déli órákban a piacon járt a társaság. Nagy István egy pillanatra elvált a társaitól s bement Lőrincz Mór kereskedésébe, a hol őt koronaért vett egy 7 milliméteres forgópisztolyt. Azután megindult a Rhédey-kert felé. Társai mindenütt nyomában voltak. Egyszerre csak különvált Nagy István a társaságtól.

— Egy kis dolgom van! — mondotta.

Azzal befutott egyik faszorba. Odatámaszkodott egyik nagy fához, elővette revolverét és szíven lötte magát. Pajtásai a lövés zajára odarohantak, még akkor élt. Azonnal telefonoztak a rendőrséghez, a honnan Becsey rendőrőrmester ment ki a Rhédey-kertbe. Becsey utközben bement a honvéd hadapródiskolába s megkérte dr. Fenyő Sándort az első segély nyújtására. Fenyő dr. és Becsey pár percz múlva már az öngyilkosság színhelyére értek. De a segítség már hiábavaló volt. Nagy István egyet hörgött még és meghalt.

Hogy czáfolt Deák Ferencz?

— Kitől tanulta a lezáfolást Tisza. —

— február 3.

Épp a napokban történt, hogy gróf Tisza István ur „Az Ujság“-ban erősen lezáfolta egy lapnak reá vonatkozó közleményét. Mondják, hogy a gróf politikájában nincs semmi eredetiség, mert abban a Bánffy erélye és a Széll Kálmán várakozó módszere van össze-vissza szürve. De hogy a czáfoló módszere nem új, annak éppen most kapjuk bizonyítékát. Deák Ferencz volt az a nagy czáfoló, a ki Tisza gróf urnak mintájául szolgált.

Egy pesti ujság ugyanis a következő trefás történetkét közölte 1870-ben:

„Deák Ferencz a tavaszi napok beállta óta ismét rendes vendége a Városligetnek.

Legujabban azonban az állatkertet

látogatja s különösen egy új vendég, a bozontos medve nyerte meg hajlamát.

Deák Ferencz fölszemlyézve szokta felkeresni a medveketreczet: esernyője végére szur egy-egy darabot s úgy nyujtja be pártfogoltjának.

A minap ismét egy nagy darab zsemjét tűzött az esernyő végére; hanem a maczkó ezuttal nagyon udvariatlanul viselte magát, mert nemcsak a zsemlyét, de az egész esernyőt is bekapta a ketreczbe s darabokra szaggatá.

Az „örög ur“ jóízűt nevetve mondá:

— Ejh, ejh, hát a medvevilág is tud hálátlan lenni!

Azután esernyő nélkül távozott.

Eddig a történet. Deák Ferencz, mikor baráti körben felolvasták előtte, ezt mondta rá:

— A dolog igaz. Magam láttam. Csak az a kis különbség van benne, hogy nem is medve volt a ketreczben, hanem majom. Aztán nem is az esernyőt kapta el, hanem az asszonyosság kalapját. Az asszonyosság nagyon sajnálta a kalapot, de hogy valamit szót volna, azt nem hallottam... Egyéb részleteiben az egész történet való... végezte alig észrevehető mosolygással.

Ime, tehát Deák Ferencztől tanulta el Tisza a czéfolgatást. Óhajtható lenna, ha egyebet is eltanulna és utánozza a Deák Ferencz képességeiből!

NAPI HIREK.

— **Kossuth Ferencz beteg.** Őszinte részvétellel értesülünk, hogy Kossuth Ferencz, a függetlenségi-párt elnöke állapata ismét komolyabbra fordult, úgy, hogy buzamosabb ideig lesz kénytelen a szobát őrizni. Orvosa, dr. Müller Kálmán főrendiházi tag, tegnap is meglátogatta a beteget s konstátálta, hogy a beteg izületi gyutadásának gyógyulása esetleg heteket is igénybe vehet.

— **A debreczeni színházi nyugdíjintézet vagyona.** A régi debreczeni színház nyugdíjintézet, melynek jelenleg még öt tagja él és huz nyugdíjat, mult évben tartott közgyűlésén elhatározta, hogy a nyugdíjintézetet feloszlattja és meglevő vagyonaának kezelését a városra bizza. A városi közgyűlés foglalkozott ezzel az ajánlattal és kimondotta, hogy a debreczeni színház nyugdíjintézet vagyona a város által kezeltesse és kamatai, valamint az időközben nyerendő jövedelem, valamint szükség esetén magából a tőkéből a már nyugdíjazott összes tagok nyugdíjilletményei fedztesse. A közgyűlés eme határozatát jóváhagyás véget felterjesztette a belügyminiszterhez. A miniszter ma érkezett leiratában értesíti a várost, hogy a határozatot jóváhagyja.

— **A kávéházi zárórák.** A debreczeni kávéások az éjjeli záróra eltörlését kérelmezik a városi tanácstól. Végh Gyula h. főkapitány a záróra eltörlése mellett foglalt állást és ilyen értelemben terjesztett javaslatot a tanács elé. Közkerkölesi szempontból igen fontos ez a kérdés és e miatt behatóan érdeklődünk iránta. Meggyőződünk, hogy a legtöbb vidéki városban van éj-

jeli záróra. — Helyes, hogy van és legyen ezután is. Ugy tudjuk, hogy a kérelmezők azzal indokolják kérésüket, hogy az éjjeli vonatokkal Debreczenbe érkező idegenek a vonat érkezése után nem találjanak kávéházat nyitva és ez hátrányos a város idegen forgalmára. Hát ez nem ok, ez nem érv. Még pedig azért, mert Debreczenbe éjjel 2 óra után csak egy vonat érkezik és e miatt az egy vonat miatt nem kell Debreczen összes kávéházait reggelig nyitva tartani és még tágabb teret engedni a dőzsölésnek és az erkölcsi züllésnek Debreczent mindenütt mint puritán erkölcsös várost ismerik. Egyáltalán nincs arra szüksége, hogy a jövőben ne így vélekedjék felőle. A város vezetőségének kötelessége örködni a város jó hírneve és közkerkölese felett. Nem tételhetjük hát fel a városi tanácsról, hogy ő igyekezzék elősegíteni az erkölcsök romlását. Az idegen forgalom és közgazdasági szempontból pedig nem hogy hasznos, de épen ellenkezőleg, nagyon is káros volna Debreczenre nézve a záróra eltörlése. Szállodáinkra most is panaszkodnak az idegenek, hogy nem tudnak pihenni éjjeli két óráig a kávéházi zene és mulatozás miatt. Ha eltörlőnek a zárórát és reggelig duhajkodhatnak a kávéházakban, ezzel elvadítanánk az idegeneket. Az a vidéki intelligens család, a ki Debreczenbe jön, úgy intézné dolgait, hogy éjjelre haza utazzék, mert nem tűrné azt, hogy jól megfizetett szállásán nyugalmat egész éjjel zavarják. Ugyisintén a sok kereskedelmi utazók, a kik Debreczenben megfordulnak, mind úgy intéznék ügyleteiket, hogy estig lebonyolítsák és a helyett, hogy másnap a reggeli vonatokkal elutaznának, elmennek az esti vonatokkal Nyíregyháza, Nagykaroly és Szatmár felé, abban a biztos tudatban, hogy a napi fáradtságos munka után azokban a városokban kipihenhetik magukat. Semmiképpen sem indokolt tehát a záróra eltörlése. Azonban, ha mégis tudnak valamelyes ráérőszakolt indokolást keresni a záróra eltörlésére, — a mire, ismételjük, egyáltalán nincsen szükség, — akkor engedélyezzék az olyan kávéházaknak, a melyek nincsenek szállodákkal összefüggésben.

— **Uj közigazgatási gyakornok a megyénél.** Domahidy Elemér főispán a vármegyéhez közigazgatási gyakornokul Domahidy Pált kinevezte. Az új közigazgatási gyakornokot szolgálattételre a főispáni titkár mellé osztották be.

— **Egyetemi hangverseny Turkeven.** A nagy kunság egyik ősi fészkebe, a vendégszeretetéről és áldozatkészségéről híres Turkeve városába fog kizárándokolni a debreczeni hittanhallgató ifjuság és a főiskolai énekkar e hó 28-án, hogy ott egy nagyszabású hangversenyt rendezzen a debreczeni ref. egyetem alapja javára. Mindkét helyen lázas izga-

to tsággal folyik a készülődés — Amott Czihai Károly, a város nagynevű és szeretett polgármestere, Turkeve városi társadalmával, emitt a collegium ifjusága élén Harsányi Pál széniórral igyekeznek minél feledhetetlenebbé és nagyobb szabásúvá tenni az estét, mely előtt különben az nap délelőtt nt. Eröss Lajos ur a theologia nagynevű dogmatika tanára fog egyházi beszédet mondani s az istentiszteleten begyűlt pénz, a hol a kántus szintén közreműködik, az egyetemé lesz. A hangversenyt Csiky Lajos teoh. dékán a kántus és a H. Ö. T. felügyelő tanára fogja megnyitni a töle már megszokott szép beszéddel. Az estély többi számaint is a legjobb erőkből fogja összeállítani az ifjuság. A hangverseny színtere a városháza díszterme lesz, a mit a legszivesebben ad rendelkezésre Turkeve nemes városa. Hangverseny után közvetlenül a kaszinó összes termeiben uri táncmulatság lesz, melyen Turkeve, Mezöt.r., Kisujszállás, Karczag és a többi nagy szomszéd városok odasereglett közönsége a debreczeni diákokkal szórakozva örökre feledhetetlen estét fog átélni. Diákjaink elszállásolását a keveiek a legnagyobb örömmel vállalták magukra, valamint azt is, hogy éretttük, a menyvi kocsit szükséges, annyit küldenek szombaton Kisujszállásra. — Milyen remek és felséges lesz e néhány nap. Mennyivel erősebb szeretet fogja összefűzni a közönséget a debreczeni egyetemmel és diákokkal! Bizony így kellene minden városban lenni, mint Turkeve lesz.

— **A légszeszgyár mult évi jövedelme.** A légszeszgyár igazgatósága már elkészítette a mult évi számadásokat. A számadások kedvezőbb eredményt mutatnak fel a mult évinél is, a mennyiben a légszeszgyár mult évi tiszta jövedelme 90,000 koronát tesz ki.

— **Szökés a városi kórházból.** Megemlékeztünk arról, hogy Kohn Ferencz a három nevű szélhámós, nemzetközi vasuti zsebmetsző, kit a debreczeni rendőrség a vásár előtt fogott el, a kórházból szombaton megszökött. A bűnügyi osztály vezetője, Jeney Miklós a szökésről tudomást véve, a legmesszebbmenő intézkedéseket tette meg, hogy a veszedelmes zsebmetsző kézre kerüljön. Táviratilag kereste meg az ország nagyobb városainak rendőrségét, felkérve, ha ott található Kohn Ignác, fogják el. A széleskörű nyomozásnak meg is volt az eredménye. Tegnap délelőtt a miskolci rendőrség táviratban tudatta a debreczeni rendőrséggel, hogy Kohn Ignácot ott letartóztatták. Kohn Ignác különben is kézre került volna, mert tegnap délután, tehát mikor már a miskolci rendőrség foglya volt, érkezett meg levele a kórházi gondnokhoz, melyben felkéri, hogy ruháit küldje utána. Jeney Miklós a távirat vétele után azonnal intézkedett, hogy a veszedelmes zsebmetszőt erős fedezet mellett, vasra verve hozzák Debreczenbe. Kohn Ignácról különben újabb adatok birtokába jutott ma megint a rendőrség. Komáromból értesítették, hogy Kohn Ignác 1902 márczius 19-én éjjel a budapest—gráci gyorsvonaton egy kereskedő zsebéből, míg az aludt, kilopta a pénztárczát és Komárom előtt a vonatból kiugrott. Azonban elfogták és Weisz Ignác név alatt 6 havi börtönre ítélte a törvényszék.

— **Három hangverseny.** A debreczenzenede igazgatósága fel akarja rázni szenderegéséből városunk zenei életét és e czélból jótékony czélú hangverseny sorozatot

rendez. Ezen alkalomból az slábbi felhívást teszi közzé a rendező-bizottság: A zenede igazgatója sajnosan tapasztalta, hogy a zenekedvelők körök 3 éve történet feloszlása óta városukban a zenei élet ismét téspe-dében van: a folyó évad hatralevő részében, — helybéli erők bizonásával s felolvasással egybekötve — 3 hangverseny előadására határozta el magát. A hangversenysorozat február hó 2 ik felében s márczius hóban, a zenede helyiségében tartatik meg s a tiszta jövedelem fele a debreczeni egyetem javára, fele pedig a zenede-i tanári segély alapjára fordittatik. Ezen estélyek egyikéa kizárólag a balladával foglalkoznak; megismertetjük jellegét, saját árát s bemutatjuk a zeneirodalom erre vonatkozó jelesebb termékeit. Egy másik estély a magyar zenének lesz szentelve. A hallgató magyart, a rhapsódiát és a műdalokat fogjuk méltatni. A zene-cycus harmadik estélyére — a pártolás megvételéhez képest, esetleg vendégek szerepeltetésével — egyes tartalmu műsor tűzetik ki. A 3 estélyből álló hangversenysorozatra bérletet nyitunk s az egyszerű megváltott számozott ülőhelyek árát a hat első sorban 7 koronába, azontul 5 korona 50 fillérben állapítottuk meg. Az egyes estélyeken az ülőhelyek napi ára magasabb lesz. A hangversenyek leh-tőleg vasárnap tartatnak meg s a bérletnek a műsort idejében megkü-djük. A műsorban a hangversenysorozat bérletére megnyerni szerencsések lehetének, kérjük, hogy a szelvényt aláírva s a kívánt ülőhelyek darabszámát megjelölve február hó 10-iga zenede igazgatóságához beküldeni méltóztatásuk. Debreczen, 1904 február hó. A rendező-bizottság.

— **A debreczeni ev. ref. egyház gazdasági bizottsága** febr. hó 4-én d. u. 3 órakor az egyház tanácstermében ülést tart, melyen folyó ügyeket tárgyalnak.

— **Végzetes pattanás.** Székesfehérvárról jelenik, Vétes Ferencz dr. bodajki kerületi orvos nyakán egy jelentékenek látszó pattanás támadt, melyre eleinte ügyet sem vetet s lekaparta. A pattanás ezáltal annyira elmergesedett, hogy a 63 esztendő s orvost ágyba döntötte s a minap be kellett szállítani a székesfehérvári Szent György-kórházba, ahol műtétet végeztek rajta. Az operáció azonban már nem menthette meg s a szerencsétlen ember vérmérgezés következtében iszonyu kínok között tegnap meghalt. Az orvos tragikus halála széles körben nagy részvétet keltett.

— **A hadsereg bankja.** Bécsben legközelebb egy nagyszabásu katonatiszti bankot létesítenek, a melynek fő részvényese maga a király. Már eddig is több mint tíz millió koronát fizettek be a részvénytekére, a melynek legnagyobb részét az uralkodoház tagjai jegyezték. Az egész mozgalom élén csimleg különben Wrede herczeg tábornok áll. A bankalapítás célja az, hogy a hadsereget megmentsék az uszorától. Évenként százan és százan kénytelenek ott hagyni, rendszerint pályájuk kezdetén, a katonaságot adósságaik miatt. Az új bank kivétel nélkül minden katonatiszt adósságát konvertálni fogja, a ki kellő garanciát nyújt arra, hogy 15 év alatt letörleszti tartozását a pénzügyminiszter. Rengeteg egzisztenciát fognak így megmenteni a pusztulástól a lehető legméltányosabb és mindenki által megközelíthető módon. A hadügyminiszteriumban már dolgoznak azon a tervre, a mely szerint a tisztek a bank által nyújtott kölcsön részleteit vissza fogják fizetni.

— **Eb zárlat.** Ujabbán előfordult vezetett eb által okozott marási esetek folytán

értékesítetik az ebtartó közönség, hogy az ebtartási városi szabályrendelet értelmében folyó év február hó 1 napjától számított 40 napra a város belterületén és kertészekben levő kutyákra az ebtartást elrendeltetett.

— **Talált óra.** E hó 1-én a Kossuth-utczán, a lóvasúti sínek mellett egy tulajdonos óra és láncz találtatott. Tulajdonosa igazolás mellett átveheti a rendőrség bünyügyi osztályánál.

— **A párbaj ellen.** Kincses Kolozsvár sok egyéb nevezetessége mellett arról is híres, hogy átlag a legtöbb párbajt ott vívják meg. Az erdélyi urak igen kényes és lobbauékony természetűek s ennél fogva alig mulik el nap, hogy Kolozsvár városában ne foldoznának becsületet. Annál érdekesebb tehát a Kolozsvári Nemzeti Kaszinónak állásfoglalása a párbaj ellen. A Kolozsvári Nemzeti Kaszinó ugyanis vasárnap közgyűlést tartott, s melyen az elnök jelenté, hogy Kossuthány Ignác tag a múlt év február 9-én egy indítványt jegyzett be az indítványok könyvébe, a melyben a párbaj ellenzését indítványozza. Az indítványt egy bizottságnak adták ki, mely a következő javaslatot terjeszti a közgyűlés elé: Mondja ki a Nemzeti Kaszinó, hogy a párviadalt, mint a sértett becsület helyreállításának módját, nem tartják megfelelőnek: hogy az egyéni becsület között egyrésztől, másrésztől a párviadalra való kihívás és annak el nem fogadása között semmiféle összefüggést és kapcsolatot nem lát, ennél fogva egyiktől a másikra, vagy viszont a becsületet érintő következtetést nem tartja helyesnek. Ezekből folyólag: a Nemzeti Kaszinó becsületvétség esetén a sértés elintézésének a törvény nyújtotta alkalmon kívül egyedül helyes módjának azt tartja, ha a felek alávetik magukat egy olyan zsüri ítéletnek, mely akár a Kaszinó kebelében, akár azonkívül alakult. E zsüri ítéletének a Nemzeti Kaszinó, elfoglalt álláspontjánál fogva, a maga egész erkölcsi súlyával ad nyomatékot. A Nemzeti Kaszinó kebelében e célra rendezendő zsüri megalakításának és eljárásának szabályozása tárgyában választmánya által részletes szabályokat dolgoztat ki. Az indítványt, illetve a javaslatot a közgyűlés elfogadta s a zsüri megalakításával és eljárási szabályzatának elkészítésével a választmányt bizta meg.

— **Baró Edelsheim Gyulay Lipót** saját termésű hegyi borai a mai naptól kezdve literenként méretnek ki a Dreher-féle étteremben. E kitűnő idei termésű és 1901. évi hegyi borok megízlelésére meghívja a közönséget **Márkus Jenő.**

— **Letzter József fényképezési, festészeti és fényképnagyítási műterem Piac utca 44., dr. Ujfalussy-ház. Állandó fényképkiallítás a műterem kapubejárataánál levő kirakatonban.**

TAVIRATOK.

A néppárt leszerelése.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —
(Érkezik d. u. 1/2 órakor.)

Budapest, február 3. A mai fővárosi lapok már hirt adnak arról, hogy a néppárt nem támogatja tovább az obstrukcióban Ugronékat. Ezt a hirt fővárosi tudósítónk

most megerősíti, sőt ujabbán azt sürgönyzi, hogy **Tisza István** legutóbbi beszéde után a **néppárt egyik tekintélyes tagja telefonon érintkezett azon bécsi körökkel**, melyek a néppárt politikájával és törekvéseivel rokonszenveznek, a kiktől azt a felvilágosítást nyerték: **jó lesz a néppártnak az obstrukciót abbahagyni, mert kockáztatják a rokonszenvet.** Ez az oka annak, hogy a néppárt nem vesz részt a további küzdelemben.

Uj tagok a Kisfaludy-társaságban.

Budapest, febr. 3. A Kisfaludy-társaságban ma van a tagválasztó gyűlés. A négy jelölt mindegyike jeles, ösmert irodalmi férfiú, kik közül legtöbb valószínűség szerint **Verner Gyula** és **Sebők Zsigmond** kerülnek be.

A delegáció ülése.

Budapest, február 3. A delegáció ma délután 3 órakor kezdi meg tanácskozásait. A delegáció ülésére Bécsbe utaztak a néppárt részéről gr. Zichy János, Vilczek Frigyes és Rakovszky István.

A néppárt, — mint azt előre már elintézték — Pitreich hadügyminisztertől nyilatkozatot provokál. Pitreich — hir szerint — a katonai reformokra vonatkozólag megnyugtató kijelentéseket fog tenni, melylyel a néppárt megelégszik és ez lesz az ürügy részükről az obstrukció abbahagyására.

Asztalosok sztrájkja.

Budapest, február 3. Berlinből jelentik, hogy az épület asztalosok beszüntették a munkát. Valószínű, hogy Berlinben és környékén az összes asztalosok kimondják a sztrájkot.

Vendéglős leánya és egy főherczeg regénye.

Budapest, február 3. Bécsből egy fiatal Habsburg főherczeg ujabb szerelmi regényéről érkezik a hir. A fiatal főherczeg, ki a hadseregben is magasabb rangot visel, **beleszeretett egy bécsi vendéglős szép leányába.** A főherczegnek eltekélt szándéka, a leányt feleségül venni. Ezt tudatta is a királylyal és az uralkodó család néhány tagjával.

A Burgban ezen ujabb szerelmi regény miatt nagy a megdöbbenés, különösen azóta, mióta a főherczeg kijelentette, hogy **ha nem egyeznek bele házasságába, lemond rangjáról és jgairól és feleségül veszi a vendéglős leányát**, a kinek már hónapok óta udvarol.

A leány apja csak az esetben engedné meg, hogy leánya a főherczeg neje legyen, ha a király is beleegyeznék a házasságba.

SZINHAZ.

Műsor:

Kedd: Frizzo vendégszereplése (C. bérletszünet).

Szerda: Frizzo vendégszereplése (A bérletszünet).

Csütörtök: Frizzo vendégszereplése (B. bérletszünet).

Péntek: Frizzo vendégszereplése (C. bérletszünet).

Szombat: Dr. Nebántsvirág (A. bérlet).

Vasárnap délután: Aranyember, este: Gárdisták.

A színház tűzbiztonsága.

A tűzveszélyes jegyszedők.

I.

Tekintettel azon körülményre, hogy a bőrnek legalsó ugynevezett Malpighi-rétegéből fejlődött szőrképletek, u. m. szakáll, bajusz és haj erősen gyúlékony anyag s a tűz eiterjedésére igen alkalmasak, a színház összes jegyszedői és helymegtartói eme szőrképletek viselésétől szigorúan eltiltatnak, azon megjegyzéssel, hogy a nőnemű jegyszedőkre csupán az ugynevezett haj viselését tiltó rendelet vonatkozik. Kivételt képez utóbbiaknál, ha a jegyszedőnő állását a szakállas hölgy tölti be, kire nézve a rendelet egész terjedelmében érvényben van.

II.

A jegyszedői állás csupán rendezett viszonyok közt él, lehetőleg háztulajdonos egyénnel tölthető be, miután a szükségét szenvedő egyéneknél nem tudni, mikor válik eme tulajdonságuk égető szükségé. Már pedig az nem tűrhető meg, hogy a színházban bármit is égessenek.

III.

A békétlen természetű, főképen hirtelen indulatu, ugynevezett szangvinikus jegyszedők, minden fegyelmi eljárás mellőzésével, nyomban elbocsátandók. Ugyanis, orvosi vélemény szerint, az említett természettel felruházott egyének hirtelen haragra lobbannak s tekintettel azon körülményre, hogy a nézőtérre vezető ajtók szövetből készült függőnyvel vannak ellátva, a fellobbant haragtól eme szövetek is lángra lobbanhatnak, a mi annál nagyobb veszedelem, mert éppen az ajtókat zárja el a kifelé tuduló közönségtől.

IV.

A jegyszedők vitás ügyeiket csupán a színházon kívül intézhetik el, mert a színház épületében összetűzni tűzbiztonsági szempontból nem szabad. Megjegyeztetik, hogy a nők felső, valamint alsó rubái gondosan megvizsgálandók, vajjon el vannak-e gombokkal vagy kapcsokkal látva, mert azokat sem szabad a fenti okból összetűzni. A gombok helyett madzagok alkalmazása megengedtetik.

MULATSÁG.

Mulatságok sorrendje.

Február 4-én. Kereskedő ifjak bálja a Bikában.

Február 6-án. Nőegyleti bál a Bikában.

Február 6-án. Postás bál a Koronában.

Február 6-án. Kefegyári munkások táncszünetje a „Margit“-fürdő disztermében.

Február 7-én. Iparos kör bálja a Bikában.

Február 13. A debreczeni „Függetlenségi Kör“ bálja a Bika szálloda disztermében.

Február 13-án. A „Debreczeni Első Temetkezési Egylet“ táncmulatsága a „Koronában“.

Február 13-án. A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok estélye.

Február 14-én. Fillér-egylet teaestélye a Bikában.

Boda István merénylője.

— február 3.

Boda Istvánnak, a József-köruton megtámadott és kiraboló pénzeslevélhordónak ügye már többször került napirendre azzal kapcsolatban, hogy a fővárosi rendőrség itt-ott kézrekerített valakit, a kit a merénylet elkövetésével gyanúsítottak. Legutóbb a Fiumében elfogott Gottfried Béla, egy ismert betörő azt vallotta, hogy ő a merénylő.

A rendőrség mindjárt sejtette, hogy Gottfried hazudott és tovább folytatta a nyomozást. A rendőri nyilvántartásban levő fekete könyv összes fényképeit megmutatták Boda Istvánnak és Ulrik Ferencz kereskedősegédnek, kitől a merénylő a merénylet elkövetése előtti napon a fejszét vette. Végre egy fényképen felismerni vélték a merénylőt. Csontos Mihály debreczeni születésű, 30 éves, volt urasági inas ábrázolja, a ki pénzhamisítás, betörés és rablás miatt már büntetve volt.

Csontost a rendőrség mindjárt gyanuba fogta, kerestette is, de sikertelenül. Csontosra teljesen ráillik a merénylő szemleírása és azért a rendőrség azt hiszi, hogy ő a merénylő.

Ennek következtében az összes magyarországi rendőr- és csendőrhatóságoknak körözvényt küldöttek, a melyben kéri Csontos kézrekerítését. Csontos Mihályt tegnap este a főváros közelében, Budakeszin a csendőrök kézre is kerítették.

Az elfogatásról azonnal értesítették a budapesti rendőrséget. Erős fedezet mellett ma a fővárosba kísérték és nyomban kihallgatták. Bodát és Ulrikot is beidézték, hogy szembesítsék Csontossal.

Öngyilkosság az aradi város-házán.

— Saját tudósítónktól. —

Arad, február 1.

Tragikus jelenet színhelye volt tegnap délelőtt a város adóhivatali pénztár helyisége, a hol naponta száz és száz ember szokott megfordulni.

Zankó József hivatalosolga, mikor a tisztviselők a helyiségből mind hazamentek, az egyik ablakfüggöny zsinórját levágta s azzal az egyik ajtószarkára felakasztotta magát.

Az idő már dél felé járt. S az egyik Müller nevű szolgálja mielőtt a pénztári helyiség elött elment, benyitott még Zankóhoz.

— Jóska! — szólt, — még nem jössz haza...

Semmi választ sem kapott s így pár lépéssel beljebb nézve, mezdobbenve látja maga előtt Zankó József holttestét.

E jelenetre lármát csapva első sorban a kapus után kiabált, majd a főkapitányi hivatalban tett jelentést.

Az eset hírére nagy népcsoport keletkezett a pénztári helyiségben, míg a rendőrség részéről ott termett az inspekción rendőrtiszt, dr. Tisch Mór t. főorvos és Sarlot Domokos főkapitány is, a kik csak a szerencsétlen ember halálát konstatálták.

Zankó József holttestét Rasztigh István rendőrbiztos vágta le, a ki többet magával megkísérelt mindent, hogy életrehozza. De hasztalannak bizonyult minden fáradozásuk.

Az öngyilkos hivatalosolgát az anyagi gondok s a nyomor kergették a halálba, mert abból a csekély fizetésből, a mit a várostól kapott, nem tudta a feleségét sem eltartani, a ki az utóbbi időben emiatt elhagyta s megindította ellene a válópört.

Zankó József zsebében egy levelet is találtak, melyben egyik ismerős szomszédnéjétől bucsuzkodik s tudomására hozza elkövetett öngyilkosságát.

Az aalesundi tűzvész.

Az aalesundi óriási tűzkatasztrófáról még a következőket jelentik: Az égő városból oly tüzeső szikrázott, a mely vulkanikus kitörésekre emlékeztetett. A várostól több kilométernyi távolságra fekvő területen is életveszélyes volt a tartózkodás. Ily körülmények közt természetesen, hogy mindenki menekült a városból.

Egy tanítónő, a ki már nem tudott azon a hidon keresztül jutni, mely a város két főrészt egymással összeköti, csolnakba ugrott. Az evezők csakhamar tüzet fogtak a sűrűn hulló tűzszikráktól. A katasztrófa kezdetén a fegyház zárkait kinyitották és a foglyokat, köztük azokat is, kik meg voltak vasalva, szabadon bocsátották.

Borzalmasak azok a hírek, melyek oly asszonyokról szólnak, kik a rettenet következtében lebetegedtek. Egy férfi a hátán vitte ki a feleségét a városból és az asszony egy parasztházban adott közvetlen azután gyermekének életet. Egy hivatalnok felesége, ki néhány nappal azelőtt szült, gyermekével a mezőre vonszolta magát, ott kimerülten dőlt össze és órákig feküdt gyermekével a földön vihar és eső közepette.

Rönneberg milliomos kereskedő minden könyörgése dacára nem tudott felesége és gyermekei számára egy darab kenyert szerezni. A mentés munkájában egy ur vett részt, ki épp bálból jött és összes báli jelvényeivel, frakkban és cilinderekben futkosott mindenfelé, hol segíteni kellett.

VEGYES HIREK.

* **A közigazgatás gyorsítása.** Egy szegedi gazdaember önkéntelenül is a közigazgatási eljárás gyorsítására remek módszert talált ki, — még pedig a következő módon:

Szegeden valahonnan a város távoli

részből fáradt be Böröz Péter a rendőrbírói hivatalba, a hol igen sokan várakoztak.

— Azér' az irásér gyüttem — mondja.

— Jól van, jól, látja, hogy sokan vagyunk, hát várakozzék.

Böröz Péter hátra megy egy-két lépést. A gúnyja vöröslik a paprika-portól. A sipkája is olyan téglavörös, mint a vörös kakas tolla. A kezei pirosak a paprika festékétől. Péter vár-vár. A mellette levő széken kalapos úri asszonyosság ül. A kályha veszt módon fűt.

— Tyűh, de meleg van — mondja Péter és megrázza a kigombolt ujjast.

A levegőben finom paprika-illat kezdett terjengeni. Nagyokat lélegzett az urnó, mintha levegő után kapkodna, egyszerre kiört:

— Happezill!

Legurult a kalapja a földre. A mellette álló természetes kofa asszonyosság rádublázott:

— Happe ill!

A kaskajából öt darab tojás pottyant a földre. A vörös pára szállt tovább és eljutott a rendőrbiztos orráig.

— Happezill! — a kutyafáját! Mi lesz már a Péter dolgával Miklós öcsém! — kérdezte a biztos mérges tekintetét vetvén a paprikás emberre.

— Fone meg van itt! — mondja megint a paprikás ember a sipkájával a tenyerét veregetvén. A vörös pára megint felkavardott és elrepült a Potytyondy biztos orra alá.

— Happezill! az arkangyalát! — fakadt ki Miklós öcsém, miközben apró makra pipája kihullott a szájából. — Mi baja kendőcs, Péter?

— Azér az irásért gyüttem vóna.

Azoanal előkerült az irás és Péter ballagott kifele, de a kályha mellett még egyet rázott a mándliján.

Ime milyen gyors a közigazgatási eljárás ha — megpaprikázzák.

* **Kasszafurók a Felvidéken.** Zemplén-, Ung- és Bereg-vármegyében rövid időközökben egymást érték a kasszabetörések s mindannyiszor — egy-két eset kivételével — magánembereket loptak meg. E héten Cselej községben Moskovicz Ignác földbirtokosnál követtek el betörést. Az ismeretlen tettesek a nehéz Wertheim-szekrényt kocsin a község határába szállították, úgy a mint a Bodrogközön és a sátoraljajuhelyi konyakgyárban elkövetett kasszabetörésnél tették. A kasszát valószínűleg baltával felfeszítették és abból 3200 korona készpénzt, három, összesen 10,000 koronáról szóló takarékpénztári betétkönyvet és 40 darab különböző értékű váltót vittek el. 1600 korona készpénzt és hét darab váltót a betörők a szekrényben hagytak. A kasszabetöréssel a többi között egy úri külsejű embert, Pucskó László, állítólagos biztosító ügynököt gyanúsítják. A sátoraljajuhelyi rendőrségnek sikerült is Pucskót éppen abban a pillanatban elfogni, a mikor menekülni akart. Találtak nála sok készpénzt, ékszer és egy töltött revolvért. A vizsgálatot folytatják.

INGATLANOK FORGALMA.

Király István veszi a debreczeni 1523 sz. tjkvben foglalt 11 hold 337 négyszögöl ujosztású földet Ercey Károlytól 12,000 kor.

Kovács István és neje Major Juliánaa veszik a pusztá nagy cserei 78 sz. tjkvben foglalt 43 hold 394 négyszögöl kaszálót Dávid Sándor és neje Csomay Ágnestől 16 ezer kor Matkó János és neje Vas Juliánaa veszik a debreczeni 7868 számú tjkvben foglalt 350 négyszögöl tóczóskerti szőlőt özv. Radácsi Jánosné Gyófi Erzsébetől 920 kor.

Özv. Szabó Antalné Bakonyi Szabó Elvira veszi a debreczeni 2304 sz. tjkvben foglalt József kir. herceg utca 21 számú ház és földeknek Dávidházy Imréné Szabó Ilona egytizedrész illetőségét 3000 kor.

REGÉNYCSARNOK.

Tiltott szerelem.

Olasz regény.

(10.)

Gusztáv kihajolt az ablakon s egy pillanatig élvezte a friss levegőt. Benső nyugtalanságától s arca pirosságától akart megszabadulni. Aztán betette az ablakot és megfordult. Nagyon halvány volt, a szája széle görcsösen vonaglott. Francziska Évához menekült.

A gyermek az asztalra hajtotta fejét s a hófehér asztalterítőn csöndesen elszundikált. Szép rózsás szelid mosolygású volt az arca; a lecsukott szempillák oly átlátszók voltak, hogy szinte átragyogott rajtuk a szemek fénye.

— Alszik, suttogta Francziska s intett Gusztávnak, hogy halkán lépkedjen.

— Felviszem majd a szobájába, mondá Gusztáv csendesén. Az asszony elérte a szavakban rejlő czélzást s alsó ajkát lebigyesztve, gúnyosan mosolygott. De Gusztáv már odalépett az asztalhoz s óvatosan felvette a kicsiny, mozdulatlan testet. Együtt mentek fel a lépcsőn. Francziska előre sietett, Gusztáv követte. A gyermek feje féloldalt feküdt, kis fehér nyakaoskája kilátszott s kis fűrtjei rendetlenül terültek el Gusztáv karján. A szobában lámpa égett, enyhe, holdvilágszerű fényrel. A ruhadarabokból, a fehéreműből, minden sarokból illat áradt szét a levegőbe.

— Fektesse az ágyra; oda — arra az ágyra.

Gusztáv letette a gyermeket. Karjai már reszkettek; beszívta azt a levegőt, mely egyszer már megrészegítette. Francziska leánya fölé hajolt és figyelt; azt várta, hogy Gusztáv szóljon először. De ez nem szólt semmit, hanem egyszerre csak megragadta az asszony kezét és csókot nyomott a nyakára, oda, a hol a két szőke hajfűrtöske inoselkedett. Szemében sötét tűz lobogott fel, arca az a bizonyos pirosság szőkött, a mit Francziska már ismert. De Francziska ezt nem akarta, mert gyűlölte az erőszakosságot.

— Nem, nem, Gusztáv. Hagyjon magamra! — mondá komolyan s rendbehozta nyakán a haját.

De a mikor a férfi oly szenvedélyesen szerette! Érezte, hogy szerelmébe beleőrül. Legalább itt tűrné maga mellett a szobában, hogy a szőnyegen térdelhesen s magába szívassa ezt az illatos levegőt! Hiszen ő többet nem kíván.

— Nem, menjem; Éva fel fog ébredni! Gusztáv felkelt. De hiszen Éva most van a legmélyebb álomban, nem kell attól tartani, hogy felébred. Ó itt fog maradni s meg se mocozzan. Csak egy kicsit engedje, hogy itt legyen, csak rövid ideig!

Megint odahajolt az asszonyhoz, megfogta a kezét s esdőleg nézett a szemébe, — lassan akarta legyőzni.

Francziska érezte, hogy engedni fog, mert lágy, édes fáradság és elernyedés fogta el. Néhányszor nyugtalanul körülnézett a szobában s nagyon megijedt, mikor Gusztáv átölelte a derekát és magához vonta.

Utoljára szedte össze erejét és küzdött a fáradság ellen.

— Gusztáv, az Isten nevére, tudja, hogy mit teszünk?

Gusztáv magához szorította és lecsókolta az ajkát. Hiszen annyira szerette! — szerette!

(Folyt. köv.)

Budapesti árutőzsde.

A „Debreczen” távirati tudósítása.

— Déli zárlat. —

Február 3.

Készáru : változatlan.

Buza áprilisra	7 87—7 88
„ októberre	7 65—7 66
Rozs áprilisra	6 59—6 60
Zab	5 49—5 50
Tengeri májusra	5 32—5 33

SZINLAP.

Ma, szerdán, február hó 3-án „A” bérletszünetben

FRIZZO

átváltozó művész 4-ik vendéggjátéka.

Holnap, csütörtökön, február hó 4-én, „B” bérletszünetben

Frizzo átváltozó művész 5-ik vendéggjátéka.

Egy jó csésze tea kedvelők, kérjétek mindenütt a világ legjobb és legfinomabb teáját

Indra tea

Melange a legfinomabb China, India és Ceylonból. Valódi csak eredeti csomagban. Rak-tárok a felragaszokon láthatók.

Indra Tea Import Company Triest.

Főraktár Debreczenben:

Kontsek Gézáná!

BRÁZAY FÉLE
SOSBORSZESZ

NACY ÜVEC
ÁRA: 2 KORONA

KIS ÜVEC ÁRA: 1 KORONA

HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLEKELVE VAN!

+ Elhizást +

meggátol a Thielé-féle soványító-tea, a mely semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz és a mindennapi munka végzését nem akadályozza. Csomag 175 fillér, 4 csomag bérmentve (utánvét mellet.)

LUDWIG THIELE, Drogist. Mannheim.

